

SEMA YÜCE'NİN SON MEKTUBU

SEMA YÜCE: YAŞASIN ÖZGÜR ÜLKE, ÖZGÜR İNSAN!

**ÇAĞIMIZIN SOSYAL MÜCADELELER ÖĞRETİSİNİN YARATICISI PARTİ
GENEL BAŞKANIMIZ, ULUSAL ÖNDERİMİZ BAŞKAN APO'YA!**

1971 Ağrı doğumluyum. Parti içinde Leyla ve Serhıldan kod isimlerini kullandım. Geçmişte Kürt feodalitesi içinde belli bir yeri olan, ancak TC tarihi boyunca ne tam anlamda rejimle buluşan, ne de Kürt kimliğini korumaya dönük ciddi bir öncülük yaratan, giderek sistem içinde eriyen, maddi olduğu kadar, manevi olarak da zayıf düşen bir ailenin çocuğuyum. Ailem, belli bir bölge insanları içinde dini vasıfları nedeniyle ve şeyhlik kurumuna dayanarak moral merkez rolünü oynamışsa da, günümüzde toplumsal bir iddiaya sahip olmayan, vasatlaşan bir ailedir. Bu aile içinde yetişen altı çocukta biriyim. Ailemde belli bir yurtseverliğin olması, medrese eğitiminin aile içindeki uzantıları, aile içinde büyük amcamın bana Leyla Qasım diye hitap edişi, '70'li yılların belleğimde sınırlı kalan, ancak derin izleri beni mücadeleyle, '90'lı yılların kitleliliğiyle buluşturdu.

Küçüklüğümde bugüne kadar ailemin şahsında şahit olduğum Kürt gerçekliğinin tüm çatışmalarını, çelişkilerini yaşadım. Son olarak Kemalizm'in eğitim kurumlarında gördüğüm eğitim ile bu daha da boyutlandı. Özellikle de üniversitede emperyalist kültür ve onun kadına sunduğu seçeneklerin üzerimdeki etkileri sonucu, çocukluk hayallerime karşıt yaşam arayışının içine girdim. Kendimi doğru temellerde örgütlediğim, Önderlik kavrayış düzeyimi zamana ve mekana uyarlamadığım için kişiliğimdeki gerilikleri aşamadım. Aynı zamanda toplumda, mücadele saflarında köleliğe karşı büyük öfkeme, inadıma rağmen, erkek egemen toplumun dayatmalarına karşı güçlü bir

duruşu sergileyemedim. İsyân adına attığım her adımda bağımlılık duruşuna yol açtım. Bir anlamda bu toplumla bütünleşen ve onun üreticisi olan bir konuma geldim.

1988'de üniversitede mücadeleyle tanıştım. Bu on yıllık mücadele yürüyüşümden yukarıda özetlemeye çalıştığım kişilik duruşumun tüm ayrıntıları söz konusudur. Geriye dönüp baktığımda bir Kürt kızı olarak, özgürleşme yoluna giren her Kürt insanının ve kadınının, hatta her insanın yaşayabileceği bir çok beşeri zaafı, kişilik sorunlarını, siyasal ve örgütsel eksiklikleri yaşamış olduğumu görüyorum. Fakat asla yerinde saymadım. Başkan APO ve O'nun önderliğinde gelişen özgürlük öğretisi, beni hep ayakta tutan bir güç kaynağı oldu. Gelinek noktada kişiliğimde Kürt toplumunun ve yine Kürt egemen sınıflarının tüm çelişkilerinin bir kadın kişiliğinde ulaşabileceği son noktaya geldiğini ve bunun aynı zamanda aşma noktası olduğunu görüyorum. Mübalağasız, kişiliğimde yaşanan çatışma düzeyinde bin yılların bir çatışmasını hissediyor, duyumsuyorum. Bu, aynı zamanda kendimi aştığım AN'ı ifade ediyor. Bunun tesadüf olmadığını biliyorum. Bu durum Başkan APO şahsında Kürt gerçekliği içinde verilen insanlaşma, sosyalleşme ve özgürleşme mücadelesini, "Savaşta Zafer, Yaşamda Özgürlük" aşamasına gelmesiyle yakından ilişkilidir. Mücadelenin geldiği düzey, bunun alanımızda yürütülen Partileşme çalışmalarında bulunduğu ifade sonucu şu gerçeği daha iyi kavriyorum: Nasıl ki gökyüzünde iki güneş yoksa ve olmayacaksa, bir insan için, özgürleşmek isteyen bir kadın için, iki yaşam seçeneği, iki moral merkez olamaz. Bu satırları yazdığım AN, kendimde düşünsel, moral ve yaşamsal açıdan Başkan APO'yu tek merkez haline getirdiğim, kendimdeki tüm iç engelleri aştığım AN'dır.

Bu dönemin bir emridir. Bu dönem, mücadelenin geldiği bu aşama, tükenmiş bir toplumun tüm öfkelerini, inadını, sabrını ve acısını kendinde biriktiren, büyük intikam savaşını, peygamberlerde dahi görülmemiş bir sabırla yürüten Başkan APO'nun emeklerinin bir ürünüdür.

Gelinek aşamada düşman, büyük insanlık yürüyüşümüzü durdurmak istemektedir. Türk Genel Kurmaylığı bir süredir mücadelemize "Marjinalleştirme" adı altında tasfiyeyi dayatmaktadır. Bu plan emperyalist merkezlerde hazırlanmış, bölge gericiliğini yanına almış ve Türk sömürgeciliği eliyle uygulanan, uygulanırken de iç ihanete dayanan bir plandır. Kürt

işbirlikçiliğini ve onun mücadelemiz içindeki uzantılarını, kendisi için sosyal zemin kabul eden bu planın özü, insanlığın beşiği Mezopotamya'dan başlayan çağdaş insanlaşma yürüyüşünü Kürdistan'da, hatta Kürdistan içinde de dağlarda, tek tek şehirlerde, insan beyni ve yüreklerinde sınırlandırma, daraltma, içten içe çürüterek düşürme planıdır. Bu planın temel zemini köle Kürt gerçeği, onun sosyalite düzeyidir. Düşman, Kürtler'i çağın Lut kavmi haline getirmek, onları açlıkla, cinsellikle teslim alarak tüketmek istemektedir. Bunun için ülkeyi insansızlaştırmakta, gemilerle kendi merkezlerine taşıdığı sürgün Kürtler'den, kendi Kürt gettolarını oluşturmakta, bu gettolara topladığı Kürtler'in kişiliğinde özgür yaşam seçeneğini boğmak istemektedir. Köylerini yaktığı insanlarımızı metropol varoşlarında çöplüklerden ekmek toplar hale getirerek, açlıkla terbiye etmek istemekte, buralarda biriken gençleri yaşam sınırlarında tüketmektedir.

Partimiz'in Zap'ta, Etruş'ta, Ninova'da yaşama geçirmeye çalıştığı özgür yaşam seçeneğini tecrit ederek, imha ederek Kürtler'e tek tercih olarak düşkün bir yaşamı sunmaktadır. Emperyalist istihbarat birimlerinde üretilen binbir planla özgürlüğün teminatı olan gerilla, kitleden kopartılmak ... öncülüğü düşürmek için her türlü politika ve imkan devreye sokulmakta, gerillayı karşıtına dönüştürerek, özgürlüğü değil düşkünlüğü ... getirme hesapları güdülmektedir. Ulusal iktidarlaşmanın yolu işbirlikçi Kürt güçleri olan başta KDP ve onun uzantılarıyla kapatılarak, kendi denetimlerinde bir Kürt bölgesi yaratılarak, bölge halklarının kurtuluş umudu olan çağdaş MED hareketi boğulmak istenmektedir. Güney Kürdistan'da başlayan iktidarlaşma hamlemiz ile, Anadolu dağlarında başlatılan kardeşleşme, halklarla, kültürlerle buluşma, devrim ateşini yaygınlaştırma hamlemiz kirli politikalarla boğulmaya çalışılmaktadır.

Düşmanın bu politikasının zindan ayağı, rehabilitasyondur. Zindanda "Marjinalleştirme", Mazlumlar'ın, Hayriler'in, Kemaller'in ve Dörtler'in yaktığı yaşam ateşini söndürmek, tek tek bireylerin beyninde ve yüreğinde duvarlar örerek dağların doruklarında yanan mücadele ateşiyle buluşmasını engellemek, Partimiz'in çözümlene silahını, düşmanın ideolojik, kültürel kuşatmasını tersine çevirmek, atomlarına dek çözerek düşkünleştirmektir. Zindanlarda birikmiş olan onbinleri, kendi

kendini içten içe tüketen bir yapı haline getirerek, tüm moral değerlerimizden kopartma ve kendi işbirlikçi seçeneklerini sosyal dayanağı haline getirmektir.

“Marjinalleştirme” politikasının her alandaki değişmez silahı,

otel belen zseu kadın 000000000000 0s0)kktdel000u0000 soral

ulaşan ateşten bir köprü yapmak istiyorum. Çağdaş Kawa Mazlum Doğan'ın ve diğer tüm şehitlerimizin iyi bir öğrencisi olabilmek için Zekiye gibi yanmak, Rahşan gibi Newrozlaşmak istiyorum. Diğer Newrozlaşan Berivan, Ronahi, Mirza Mehmet ve Eser yoldaşların izinde kararlıca yürümek istiyorum. Kadının yaşam gücünün, zafer gücünün olduğunu, kadının da yoldaş olabileceğine olan inancımı soylu bir eylemle taçlandırmak isteğimin nedeni; soyluluğu bilinen tüm tanımlarından arındırarak, kendisi basit düşleri büyük insanın erdemi olduğunu haykırmak isteyişimdir.

Öğrencisi olmaya çalıştığım şehitlerimizin eylemleri üstünde çok düşündüm. Her gün, her an devrim ateşinde yürüyerek yanmayı, bunun sırrını kavramayı çok istedim. Gördüm ki bu kendini aşan insan eylemidir. Bu kararı verdikten sonra tekrar tekrar büyük bir iç savaşı yaşadım. Kendimde bütün beşeri zaafaların ayartıcı gücünü son bir kez gördüm ve yendim. Özgür yaşam, özgür kadın tutkum bana bunu emrediyor. Başkan APO'ya bağlılık andımın, bu tutkunun ateşinde kül olmak ve bu küllerden yeniden kendini yaratmak olduğunu şimdi daha iyi kavriyorum.

Kendimde yaşamı yaratmak kararımında en önemli güç kaynaklarımdan biri de kadının Partileşme silahı olan YAJK'tı. YAJK, hem Başkan APO'nun kadınla yoldaş olunabileceğine inancın eseridir, hem de inanıyorum ki Başkan APO öğretisinin kurumlaşmasının, yayılmasının ve derinleşmesinin önemli silahlarından biri olacaktır. Bu yüzden YAJK'ı daha da büyütmek her Kürt kadınının, hatta bölge halklarının kadınlarının asli görevidir.

Başkanım

Zafer tanrıçamız Zilan yoldaşın vasiyetine bağlılığımla, O'nun görkemli eylemine sadece özüyle değil, biçim itibariyle de cevap olmak isterdim. Fakat zindan koşullarında bu mümkün değil. Bu Newroz'da ayağa kalkan binlerce çocuk yüreğinin masumiyetiyle buluşmak, bu vasiyetin takipçisi olmakla mümkündür. Özgürlük tutkum çok büyük. Bu tutkuyu yaşam gücüne dönüştürebilmek için tek varlığımı, kendimi Başkan APO'ya adıyorum. Kadınlar, küllenen Kürt ateşinin kıvılcımlarıdır. Küllerinden yeniden doğmayı başaran bunun kıvılcımı olan her kadın, özgür Kürdistan'ın dokuyucusu olacaktır. Ancak bu bile Başkan APO'ya cevap olmaya yetmez. Cevap olabilmek için karartılan her yüreğin ateşte arınması gerekir. Ben ancak

kendi yüređimi verebilecek güçteyim.

Kendimi Newrozlaştırırken, beynimi ve yüreğimi, bedenimin her hücrelerini bu öğretinin yoluna adadığımı bir kez daha belirtiyor, bağlılık andımı yineliyorum.

Yaşasın Başkan APO ve O'nun Özgürlük Öğretisi!

Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

Yaşasın Özgür Ülke, Özgür İnsan!

Kahrolsun Her Türden Egemenlik ve İşbirlikçiler!

Devrimci Selam ve Saygılarımla

Sema Yüce

21 Mart 1998

SERPİL POLAT'IN SON MEKTUBU

ÖZGÜR KADINLAR

Önceki 1 of 3 Sonraki

